

sygn. akt IX Ka 483/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mirosław Wiśniewski (spr.)

Sędziowie : SO Barbara Plewińska

SO Rafał Sadowski

Protokolant: stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2014 r.

sprawy Z. L. oskarżonego z art. 178 a § 1 kk;

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Chełmnie

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmnie

z dnia 3 lipca 2014 r. sygn. akt II K 226/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie trzecim, poprzez ustalenie, że jedna stawka dzienna kary grzywny wynosi 20-, (dwadzieścia) złotych;

II. w pozostałej części utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 483/14

UZASADNIENIE

Z. L. został oskarżony o to, że w dniu 26 kwietnia 2014 r. ok. godz. 9:25 w L., na ul. (...), będąc uprzednio skazany wyrokiem Sadu Rejonowego w C.z dnia 13 czerwca 2012 r. o sygn. akt(...)za prowadzenie w ruchu lądowym pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, kierował w ruchu lądowym samochodem ciężarowym marki M. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości określonym w wyniku badania o godz. 9:42 urządzeniem elektronicznym (...)na 0,63 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz o godz. 10:04 i 10:08 urządzeniem (...).o na odpowiednio 0,52 mg/l i 0,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

- tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2014 r. Sad Rejonowy w Chełmnie, sygn. akt II K 226/4, uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a § 1 i 4 kk i za to, na mocy art. 178a § 4 kk, wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk, warunkowo zawiesił na okres 2 lat tytułem próby, oddając go w tym czasie, na podstawie art. 73 § 1 kk, pod dozór kuratora sądowego oraz na podstawie art. 71 § 1 kk – karę 90 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 i 5 kk zobowiązał oskarżonego do wykonywania w okresie próby pracy zarobkowej i powstrzymania się od nadużywania alkoholu.

Na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, zaliczając, na mocy art. 63 § 2 kk, na jego poczet okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 kwietnia 2014 roku.

Zasądził oskarżonego opłatę sądową w kwocie 210 zł oraz obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 90 zł.

Wyrok ten zaskarżył **na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze oskarżyciel publiczny**, zarzucając obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 343 § 1 i 7 kpk w zw. z art. 335 § 1 kpk, polegającą na skazaniu oskarżonego wyrokiem bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzeniu mu kary niezgodnej z uzgodnieniami dokonаныmi między oskarżonym i prokuratorem w trybie art. 335 kpk poprzez orzeczenie kary grzywny w wymiarze 90 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki za równoważną 10-, złotych, zamiast uzgodnionej równowartości w wysokości 20-, złotych

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie w punkcie III kary grzywny w wymiarze 90 stawek dziennych i przyjęciu równowartości jednej stawki dziennej na kwotę 20-, złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego i generalnie prawidłowych rozstrzygnięć w ramach „orzeczenia o karze”, sąd odwoławczy uznał potrzebę konwalidowania uchybienia wskazanego przez oskarżyciela publicznego. Wydany bez przeprowadzenia rozprawy, zaskarżony wyrok skazujący, którym określono wysokość jednej stawki grzywny w kwocie innej, niż domagał się tego prokurator we wniosku złożonym w oparciu o zawarte z oskarżonym porozumienie, faktycznie zapadł z naruszeniem przepisów postępowania regulujących zasady orzekania w trybie art. 335 kpk.

Z pisemnych motywów orzeczenia jednoznacznie wynika wprawdzie, że do oznaczenia przez sąd w wyroku wysokości jednej stawki grzywny w kwocie niższej, niż domagał się prokurator, doszło wyłącznie przez pomyłkę, a nie dlatego, że w ocenie sądu możliwości materialne oskarżonego nie pozwalają na uiszczenie grzywny w wyższej, niż minimalna stawce. Omyłka ta, jako dotycząca merytorycznej części wyroku, nie miała jednakże charakteru oczywistej w rozumieniu art. 105 kpk i jako taka musiała podlegać korekcie w postępowaniu odwoławczym.

Mając na uwadze powyższe, sąd odwoławczy dokonał odpowiedniej zmiany pkt III zaskarżonego wyroku poprzez podwyższenie wysokości jednej stawki grzywny z 10 do 20 zł, dostosowując tym samym zaskarżone orzeczenie do treści zawartego w akcie oskarżenia wniosku prokuratora, stanowiącego wynik porozumienia osiągniętego między nim, a oskarżonym.

Sąd odwoławczy nie dopatrzył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu za drugą instancję, obciążając wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.